

Incompetències

José Agustín Goytisolo*

UAB 607 P/0137

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Humanitats

Després que s'hagués decidit ajornar per un temps no explicitat la definitiva ubicació de la incineradora de residus que algun genial compatriota nostre col·locà al Pla de Santa Maria (Alt Camp), a pocs quilòmetres del monestir de Santes Creus, queda per resoldre el memorable error de situar un abocador de residus industrials a Forès.

Forès és el poble de cota més alta de la Conca de Barberà. Aquest abocador, les seves filtracions, els seus fums i les seves olors contaminaran les aigües i l'aire d'una ampla comarca, que fins avui és una de les poques que romanen netes al Principat de Catalunya. Perjudicaria, a més a més, i molt directament, els monestirs de Poblet, Vallbona de les Monges i també el Priorat del Tallat, la restauració del qual s'està duent a terme.

Cal esperar que les autoritats que governen, de moment, la Generalitat de Catalunya, començant pel molt honorable president Pujol i passant pels honorables consellers Molins i Gomis, facin el possible per anul·lar i deixar sense efecte aquesta desgraciada, absurda i surrealista decisió. El primer d'ells, per desfer definitivament aquest tort; el segon, per dimitir; i el tercer, per estalviar-se d'ordenar novament la intervenció de la política autonòmica en un assumpte que ja ha alterat, altera i alterarà la pau pública, i no tan sols en la seva pròpia comarca natal sinó també a la plaça de Sant Jaume i davant del Parlament de Catalunya.

Seria molt trist que els catalans no netegéssim a casa nostra

la roba més bruta. Escric això perquè podria passar que la Casa Civil de Sa Majestat el Rei d'Espanya, i també el Patrimoni Nacional de l'Estat haguessin de decidir la solució d'una bogeria com aquesta, i amb tot el seu dret, segons la Constitució i segons l'Estatut d'Autonomia, agradi o no agradi això a determinats senyors.

El monestir de Poblet, vinculat a la família reial

El rei Joan Carles és hereu directe dels comtes-reis enterrats en la bellíssima abadia de Poblet, conjunt monumental molt més formós que el fred monestir d'El Escorial. El pare del Rei, Joan de Borbó, comte de Barcelona, va decidir, ja fa anys, ésser enterrat a Poblet en companyia de la seva esposa, al peu de l'altar lateral, al costat de l'epístola de l'església, a prop dels seus avantpassats. I, finalment, el príncep Felip, hereu de la corona, és també duc de Montblanc, vila que visitarà en data pròxima i que és la capital comarcal de la Conca. Què passarà?

Pel que fa al Patrimoni Nacional de l'Estat i a la comunitat de monjos de l'abadia de Poblet, alguna cosa han de dir, i ja ho estan fent, sobre aquest assumpte.

Talls de carreteres, autopistes i línies fèrries, vaga general amb banderes de dol als balcons, disset alcaldes i pràcticament tots els seus regidors dimitits en els pobles de la Conca de Barberà.

I els rumors no paren, rumors que no puc confirmar ni

desmentir: en el negoci del control dels residus hi estan involucrades o pretenen involucrar-s'hi empreses multinacionals com la Bayer, la Ciba i altres; que el gran negoci consisteix en el transport, com més lluny de Tarragona i Reus, millor, de brosses i residus industrials, per carreteres que en part travessen ciutats com Valls o Montlanc, que també estan en peu de guerra, i després resulten del tot impracticables perquè són costerudes, sinuoses i perilloses, com ho és la que puja de Serral a Forès. I tot passa en una comarca que ha estat fins ara, llevat de l'honrosa excepció dels meus veïns i amics de Barberà de la Conca, feu del partit que governa la Generalitat, és a dir, CiU. No sé en què deuen estar pensant els demòcrata-cristians d'Unió Democràtica.

I després, si "Madrid" decideix intervenir molts senyors de CiU es posaran a plorar, deixaran caure la llagrimeta perquè els "d'allà" no ens estimen. I no ens deixen fer res, ni tan sols barbaritats com aquesta.

Es poden traspassar i s'han de traspassar a Catalunya totes les competències, però no es pot respondre després tornant incompetències per competències i incompetències que perjudiquen, a més i en primer lloc, tots els catalans.

* José Agustín Goytisolo té la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya

